

[Addi Andersen]

Det, der har gjort, at vi er blevet endnu mere skeptiske, er udbedringen af asbestplader. Den har vist sig ikke at være helt i orden. Man har brugt millioner af kroner på det, og det har vist sig at være grundløst.

Jeg er selv gift med en håndværker, der har arbejdet med asbest i 30 år, og han er såmænd hverken mere eller mindre tosset end så mange andre, der sidder herinde. Han har ikke taget skade.

Jeg har læst »Effektivt Landbrug«, og da vi sad i et ekspertpanel med bl.a. en forsker på Risø, syntes jeg egentlig, han var den mest fornuftige og saglige.

Nu står der, at de grønne marker, som jeg var meget begejstret for, ikke ubetinget løser problemerne med kvælstofudvaskning til vandmiljøet. Men jeg synes ikke, det gør noget, at man her peger på, at vi bør tænke os lidt om. Jeg mener ikke dermed, at vi skal gøre mindre for miljøet, men vi skal lade være med at bruge milliarder på noget, der ikke viser sig at være effektivt.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Jeg vil gerne have lov at ønske hr. Knud Lind til lykke med delresultatet. Det lykkedes hr. Knud Lind at få CD til at skælte lidt i miljøpolitikken. Det skal vi nu ikke være så bekymrede for, for, som fru Addi Andersen nævnte, tror jeg, at CD godt kan huske det store, grundige arbejde, vi havde i Folketinget, inden vi vedtog vandmiljøplanen hin aften – et kolossalt arbejde. Der var en lukket høring i Folketinget nede i landstingssalen med snesevis af eksperter fra landbrug, industri og læreanstalter. Vi havde konsensuskonferencen. Bevar mig vel, hvor vi dog havde mange eksperter med. Vi spurgte dem, vi lyttede – mange af dem har nu en lidt anden holdning til tingene – og jeg er sikker på, at CD, selv om de stemmer for Fremskridtspartiets dagsorden, er enige med Det Konservative Folkeparti i at tilslutte sig forslaget om, at vi, når vi revurderer tingene i starten af 1990, laver en ny ekspertkonference.

Man skal ikke fremstille det, som om vi ikke er klar over, at vi har to ører og én mund, fordi vi skal lytte dobbelt så meget, som vi taler. Det ved vi godt, og det tror vi også godt at CD er klar over, og jeg vil under alle omstændigheder takke for det store samarbejde, vi indtil nu har

haft med CD på miljøområdet. Uden CD's store indsats dengang var vi aldrig kommet så langt og heller ikke så sagligt igennem på miljøområdet, og det vil jeg gerne sige tak for.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har endnu to korte bemærkninger, og så er kvoten for korte bemærkninger ved at være opbrugt.

(Kort bemærkning).

Nør Christensen (CD):

Der er vel næppe nogen, der forventer, at medlemmer af Folketinget er eksperter, ej heller på miljøområdet, endskønt der er nogle, der gerne vil give det udseende af at være eksperter. Derfor må politikere fra tid til anden støtte sig på den viden og de oplysninger, de kan hente hos eksperter – eller folk, der i hvert fald som et minimum har forstand på disse ting. Derfor vil jeg gerne minde om, hvad der er udtalt tidligere om vandmiljøplanen i den rapport, der hedder »Vandmiljøplanen, kvælstoffet og ilten i havet«, og citere fra side 4:

»Efter vandmiljøinstitutternes opfattelse er der behov for yderligere fagligt begrundede justeringer, hvis man vil sikre, at investeringerne placeres, hvor den miljømæssige effekt er størst. Man bør også vurdere og tage hensyn til de samfundsøkonomiske konsekvenser – herunder f.eks. følgerne for landbrugseksporten.«

Landbrugsministeren har jo også i Viborg Stifts Folkeblad den 10. maj 1989 givet udtryk for, at han er stærkt interesseret i at få revurderet Folketingets vandmiljøplan, og da regeringen jo kun består af tre partier nu, skulle man forvente, at koordineringen var så meget lettere end før, hvor der var fire partier.

Det, der sker med denne dagsorden, er rent faktisk, at vi har fået dette med at stille i bero pilleret ud. Man siger nu, at vi gerne vil have lejlighed til at få revurderet vandmiljøplanen, for det er der nogle mennesker, som har forstand på det, der har givet udtryk for.

Men så forstår jeg, at hammeren falder prompte: Hvis ikke man står fast på det standpunkt, man havde for 2 eller 3 eller 4 år siden, maler man ham med horn i panden på væggen; så skal han falde over os og alt det dér.

Jeg synes, vi skulle prøve at få at vide, om CD har begået så stor en brøler, som der bliver lagt op til fra hr. Ole Bernt Henriksens side, når vi